

השבועון המצוייר לאינפורמציה

רחוב נליסקו 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אה"י") ת.ד. 186, פל. (מוני) 66785 מען למברקים: "עולמפרט" פשרת המערכת בירושלים: רחוב דוד המלך (יוליאז), פול משרד הסעד.

עורך הכיתוב: דוב איתן הכתב הראשי: אהרון דולב

עורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כחו

עורך התכנית: דוש הצלם הראשי: מאול גולמן

עורכי מדורים: מיכאל אלמו, יחיאל כשו, ניצה נבי, איתמר עילם.

משתתפים בקבועים: סרנצה נרובנה, רפאל חיט, אוסקר טאובר, פילים פיירי, יצחק לכני, צבי שש.

ראש-משרד: ירושלים: דוד רובינר

סופר-רוח: מנסי גייקובס, נביראל דנון, שמואל מירון.

הפזיל: העולם הזה בע"מ, דפוס ישראל, תל-אביב

מכתבים

השחיתות

Quod licet Iosephi—non licet Adiri ד"ר יריה וגנאר, רמלה Homo homini ursus ... נבי הציל את מצרים. מי יציל אותנו? א. ג., תל-אביב ... האם שום מפעל חיובי לא נוצר בשנה ש-עברה, רק שחיתות נול רצח? אולי משחק אורי אבנרי (המחפש את הברכה) פרעו להיות נבי שני בארצנו?

אורי הוכמן, קרית ביאליק ... כהתיק בארץ, ותיק מהמחנה, אסיר לשי עבר, חיל מהרשונים, אני מבקש מכם לפרסם מדי שבוע כשבו על השחיתות במדינה ולגלות בלי כל סתר ואימה את האמת אפילו אם הדבר עלול להזיק לכם.

ג. משה, תל-אביב הנכירו חילים במלחמתם כשחיתות. יש לציין כי במאמרם על אירידי הצלחתם לשי מור על אוניקטיביות... אולם במאמרם על הקצין בודינג הרקעם לכת באי-אובייקטיביות. לא ברור לי מדוע שומרים הנכם טינה לאדם אשר כל תמאו הוא שמלא את סקודות הממונים עליו. אפנה, כאנשי צבא לשעבר, חיבים לדעת ערכה של סקודה מהו... ייתכן ודבר רכישת המקרר של ירי בודינג לא היה תוקף במאה אחת, אולם היא רחוקה מלהיות עתן פלילי.

אורי טיגר, חיפה י. ה. רם. ג. (ככני 30), מחוגים מתקדמים, שאי לני עקרב התנ. ובכני 17 (ועוד) על עורך-הדין רע לעמוד בראש ההטיכה הבתני נמנעת של די משטר הקיים. כששאלתי: מה תמאום? ענו: נפלת מהירח? שחיתות... שמורים... מצרים... רק דיסקור יצילנו... למחרת, כאשר קראתי את העולם הזה (777) הכוננוי הכל נזרחת: נליתי כי לעיתונכם השפעת עצומה. אולם לדעתי מארתם את שנת תשי"ב עושה שחורים, ובצדק, אבל לא הוכרם, משום מה, את החרות המנייה הלבנות מבחינת הענד על צוואה כבאה. אנא, השי תמשו ביתר והירות בכוחכם הדי.

מרדכי חלמיש, תל-אביב קראתי את מאמרם על השחיתות הפושעת כמי דינה ונדעו... תקום הנעושת שתלחם בשחי תות, בכפיה הרתית, במפלגות, במדיניות השנור וירי בודינג, "הדרבן", תל-אביב מאמרם על השחיתות 100%. תחוקת יריבם... תגן, ירושלים

אנשי השנה

אני מסכים בהחלט כי העיתונאי של השנה היה יריה וגנאר... הכל שאנינו איש מערכת העולם הזה... הוא היה עורר להעלות את רמת די עיתון.

יוסף דיין איננו, לדעתנו, שחקן השנה. לא שחקן השנה הוא ולא שחקן שנים אחרות. הוא עורנו משחק כמו ששחק לפני שנים: מחקה בלי בושא את מסקין, הוא איננו מסוגל לנחן את תקפיריו ותורו על עצמו כל הזמן. במקרה היה אים לו מתקיר "לנו" בככרית והנשנים. משום מה היה לו מול ש... א. גיימן, ישראל, תל-אביב

שחקן...

אני קורא ותיק של העולם הזה ואף. אתם יכולים לנחש, איסוף, כי כנענו אנכי, יותר נכון להודי שאני נוטה לתורה הכנענית. שמחתי אי-היה לרואו כי את התורה איש הספרות של הי הוא נתחם למיד שות, וספרו שמעון זאמפרה את מצוינו הוא מבחינת ספרותית ותן מבחינה רעיונית. שוב הוכחתי, על-ידי זה שלא נתחם את התואר לאיש שינרתי כמו משה סמיר, שאינכם הילכים בחלם ואינכם משפלים מן הכינוי.

אני מסכים לדוד טבק, משה סנה, אפילו יוחנן צדרי... אבל מה תמאום מיד שיש? מכל הסופרים בירושלים, התיקים, הוא הפחות ידוע וקורא אותו המספר הקטן ביותר של קוראים.

ר. מצקין, רמת-גן לא הכמות קבעה, כי אם האיכות. פרטי השנה

... תחם במקצועית הוא שנת השנה ובטי ריבים שחיתות השנה. הסרט הטוב ביותר שהוצג השנה היה הסרט הטוב ביותר שהוצג במזמן מן הזמנים: חלף עם הרוח.

דוד גנן, תל-אביב העולם הזה מרשימת המועמדים רק סרטים הוצגו לראשונה בשנה זו, לא סרטים המוצגים בארץ בשנית. הסרט הנרוע ביותר של השנה היה, בלי ספק, קריה נמנה, שהראה כי בארץ עוד איננו מסוגי לים לעשות סרטים... דניאל גאנץ, רחובות

הצנחנים

בכתבה על העלאת עצמות הצנחנים (העולם הזה 777) ציינתם כי היו בשריות הצבא הבריטי ותתי נדכו על ספר קריאתו לכדי. כל המעין בכמת-בינה ובכתיבה של הצנחנים יודע כי הרצון להי ציל את פליטת יהדות אירוסה, הוא שרהם לררר הרת סכנות זו... נצל אתור צנחנים, אחי השי הרת ממושכות מכלל המפקדה הבריטית, הצליחו אמנם לארגן אך פעולות הצלה מצומצמות. מכל מקום, המניע לא היה רצון להרפתקות נועות מטעם הצבא הבריטי.

אורי הרביץ, תל-אביב

בוא עיני החנווני הפסיכוד

משך שבועיים היה שלט גדול תלוי על פתח אחת מחנויות המכולת בעיר. למי כירה: דגים מעוש' נים - ללא הגבלה. איש לא קנה אף דג מעושן אחד. ואז נואש בעל ה- שלט, הסיר את ה- פתח הגדול והחליפו בשלט קטן בעל כתו' בת שונה. דגים מעושנים - מחלקים רק לפי נקודות. לאחר מספר נמכרו כל הדגים, הקורא חיים יעקובי, יפו, זוכה בפרס של 1- ליי (עם אותה הכתובת).

העולם הזה לא אמר כי הצנחנים התנדבו על סמך קריאת הצבא הבריטי בלבד, ובוודאי שלא כתב כי הרצון להרפתקות גרם לתח' נדבות. הצבא הבריטי יזם את הצבאה, וזהו אותה, כי לא היה לה כל ערך פשוט, וזהו פשוט האמת ההיסטורית.

בשר במקום נחאם

הכתבה על ביוספה חילנאס (העולם הזה 777) הייתה מאלפת ביותר... אבל נוספוסרס הופיע את המסקה הסופית על התספורות של נחאם, התספורות שהוכחשה עוד אותו יום.

אברהם מכלוף, תל-אביב טעות בידי הקורא מכלוף. התספורות של נחאס מראשות החסד לא הוכחשה מעולם. הסערה המתחוללת עתה היא סביב הכללתו ברשימת המייסדים של המפלגה המסורתית. טוב עשיתם, לשים את הדגש על האיש, להסביר את רקעו ועברו. עכשיו יש לי תמונה יותר טובה של נחאס מוז שהייתה לי עד כה.

אליהו שרון, תל-אביב היחם מייסדים לעשות אילו הקדשתם את המ' קום לסיפור ניסוקן ולבחינות ארצות-הברית. זה יותר מעניין כי משם כל המזון שלנו. שולמית גולדברג, רמת-גן

מיצוי טעים

אילו נהגו גם חיתורים כמנהגי חרבים היינו יותר מאושרים. הפולחה של נצרת (העולם הזה 777) היא ארוהית.

דוד נעמני, ירושלים אם לא יותר מאושרים, נפחות יותר שב' ע"ס.

ארוחה ב-8000 ל"י רק בשביל זה אני מוכן לרצות מישהו אם יכתימו לחזונו אותי לפולחתי... בעל כוונות טובות, חיפה כריסיתכם אתר הדג המסוכסונו בשפולחתי, חי נחתם את העללה שבמסך זה. ערבי המדבר הזה אנשי הניון, שאלת שאני מערדי את "הוקן" אחת היין, שון תואר, הם הכינו שבחכמון העיה כי שלשלת של נקמה ונקמה שגנדה רק תוסוף לעלף הראשון. לכן החלטו לתבוע משלום סוף צוי מהעכריון הראשון, לישב את הכל בכי טוב. מרדכי סמסונוב, תל-אביב

נער ומפלגות

יעקב בלצר, מוכתב במכתבו (העולם הזה 776) כי "הוקן" צדק בכך שאמר שכל הנוער חיובי לחיות במפלגה. איננו חושב שאני מערדי את "הוקן" מחות מעקב, ואין לי ספק שהוא לא שלף את הכלי-המפלגתיים וידע להעריך את גאומתו למי דינה אל לישקב להניד כי אנו (הכלתי מפלגתיים) הגנו חבר הוללים המכילים בבתיקסה וכו' נוער, ברע שיצטרכו לנו, גם להשחטם. אני מכיר דוד בלתי מפלגתי שקריוב יקירי את עצמו לא מחות ממנו, ואולי יותר... הנוער נלחם מתוך הכרה לא כאשר המפלגה קוראת, אלא כאשר הפולחתי קוי ראת.

יעקב שמואל, חיפה

שיכונים עירוניים משוחררים

אני מציע לערוך תכנון משוחררים של כתבות אודות השיכונים שבנו בשביל ותיקי ההסתדרות, היילי צבא הקבע, אנשי הנוער המוריר, חברי חרות, יוצאי נרמניה... וזה נכנת אותו זמן לחיילים המ' שוחררים, מלבד צריסים למילואים? ... את החיילים המשוחררים הצילי ראש הממשלה ברשימת השי כון העממי. האם הוא סאמין שבמלחמת השחרור ובתוצאת ממנו חסכו החיילים את השכונ הסני סכטי ש' 5000 ל"י? יוסף קמינסקי, חולון

הכפייה הרתית

אני קורא צעיר ושבועונכם בערך שנתיים (שי הוא) נמצא על ירי... הערצתי את עיתונכם, כי בשאון המתאים לרוח הנוער ונישנתו האובייקטיבית והעל-מפלגתית. אבל בזמן האחרון חלו שנויים יסודיים. ביקשתי להיות עיתון בלתי תלוי נעשיתם חי' נגניים ונשלחם לעצמכם סטרה להשימם מרני הדת והקדויות בעקם. ואפילו להכר סיסמות מוד' רות ומשונות כעין קריאה ל"מלחמת שחרור שניה" ואוימים למיניהם. גרשון קירשנבוים, ברוקלין, ניו-יורק

העולם הזה לא תקף את הדת כי אם את הכפייה הרתית, לוא היה הקורא קירשנבוים חש את חובת השבת המנוח על גופו, ייתכן שגם הנבנת הייתה שונה.

ה ש ע ר

דיקלה היא בת 19, לידת מושבה (לשעבר) אחת (פתח-תקוה) ומורה בכיתת-סדר יסודי במושבה (לשעבר) אחרת (חדרה). פרט לחינוך ילדים, היא עוסקת בהדרכה במקצוע החביב עליה ביותר: מחול, "שם משפחתי", אומרת דיקלה, מחיכת. "הוא כנעני, אבל אינני כנענית. באמת שלא." החיוך שעל שפתיה מפור את כל החשדות בכיון זה.